

Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Slebsager) ud paa? Den gik ud paa at sige, at der her intet Faremoment var til Stede. Thi naar det ærede Medlem spørger, om en Tvangssituation foreligger, rummes der netop i dette Spørgsmaal Tvivl om, at der overhovedet er noget Faremoment, nogen Utryghed til Stede, nogen politisk Grund til at slutte den Overenskomst, som der her er Tale om. Men af Regeringen har dette været anført som Hovedmoment til Fremsættelsen af Salgsforslaget. Mit hele Foredrag, tør jeg sige, iremhævede dette, at Hovedmomentet var det politiske. Hvis altsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing ønsker at vide nøjere Besked om Regeringens Stilling og Opfattelse, maa man gaa til et fortroligt Møde i Form af et Udvalg, og saa er jeg overbevist om, at baade Udenrigsministeren og jeg skal give ærede Medlemmer Besked.

Det ærede Medlem sagde, at der her forelaa Forslag om en Beslutning, som man ikke nu kunde vedtage, fordi Forholdene var saa abnorme. Det er højst mærkeligt, at det ærede Medlem siger dette, for det ærede Medlem er dog af den Mening, at man meget vel kan gaa til Afstaaelse af Øerne, det er jo det ærede Medlems Standpunkt i denne Sag, at Øerne bør afstaaes til de Forenede Stater. Men naar dette er det ærede Medlems Mening, at saaledes bør man gaa frem, skylder det ærede Medlem os en Forklaring af, hvorfor det ikke nu kan ske. Det kan for det første ikke være det ærede Medlems Mening, at det ikke nu kan ske, fordi denne Regering har hemmeligholdt noget paa et Tidspunkt, hvor dette efter hans Opfattelse skulde offentliggøres. Det kan dog ikke være det ærede Medlems Mening, at en saa vigtig Sag skal afgøres ud fra et saadant Hensyn. Men det skal jeg senere komme tilbage til. Det ærede Medlems Hovedargument var, at det var muligt, at Øerne kunde komme til at spille en Rolle ved Krigens Afslutning. Det siger det ærede Medlem nu for anden Gang, efter at han i Gaar selv har sagt, at det var noget, man ikke burde omtale, og efter at han atter i Dag har sagt, at han ikke selv har den mindste Tiltro dertil. Hvis det ærede Medlem mener, at det er Fantasteri — og det mener det ærede Medlem jo —, har det ærede Medlem som Politiker her i Landet med den Indflydelse, han raader over i sit eget Parti, og med den Virksomhed, han udfolder som Agitator og Foredragsholder, i høj Grad den

Pligt at oplyse Befolkningen om det sande Forhold. Naar det ærede Medlem gør gældende, at der er et Hensyn at tage til en Stemning i Befolkningen — det er det, han siger —, og at denne Følelse og Stemning i Befolkningen kunde bundfælde Bitterhed, hvis der ikke tages Hensyn til den, har det ærede Medlem efter min Mening ligesom den høje Rigsdag i det hele den Pligt at gaa imod Fantasteriet og slaa det ned, for at det ikke skal øve mere Fortræd, end det allerede har gjort. Jeg er overbevist om, at den Følelse og Stemning, det ærede Medlem taler om, kan gøre Fortræd, og jo hurtigere vi i Rigsdagen gaar imod denne Følelse, des mere fortjente gør vi os af vort Land. Vi har nemlig — det er Forskellen paa os og den Befolkning, som ikke kan se saa klart som vi i Tingene — den Pligt at sætte os ind i den Slags Anliggender, vi handler i saa Henseende under et Ansvar, som ikke er ringe.

Jeg bebrejder i høj Grad det ærede Medlem, at han fremdrager det, som der ikke burde tales om, og derved tvinger os andre til at tale om det. Og det ærede Medlem gjorde det stærkere i Dag end i Gaar, idet han f. Eks. nævnede Ordet: „Bytte“: om man ikke kunde tænke sig, at de vestindiske Øer kunde blive gjort til Genstand for Bytte? Blot at sige dette, er efter min Mening landsskadeligt. Men det ærede Medlem er nu i den Stilling som Politiker — og det vil jeg sige ham op i hans aabne Øjne —, at han tager ikke mange Hensyn mere undtagen til det, som fremmer hans egen personlige Politik. Jeg har efterhaanden intet andet Indtryk af det ærede Medlems Stilling.

Formanden: Den ærede Minister bør dog vist ikke udtale sig saaledes om et Medlem.

Finansministeren (Brandes): Jeg retter mig efter Formandens Mening, men jeg forstaar ikke ret, at jeg ikke tør søge at forklare mit Indtryk af et æret Medlems Politik, og mit Indtryk kan i dette Tilfælde kun være det, jeg siger: at det ærede Medlem ser for personligt paa Politik. Det er dog noget, som kan siges om Folk, uden at der derved er sagt noget, som kunde falde ind under den Art ærekrænkende Ytringer, som en Formand naturligvis maa paatale. Jeg anser det ærede Medlem for begrænset i sin politiske Opfattelse, begrænset saaledes, som jeg har sagt.